

kasu kontsessioonist, mis anti talle avalikku või piiratud hanke- menetlust korraldamata ja seetõttu ilma et oleks tagatud, et universaalteenust osutatakse tegeliku maksumuse seisukohast parimatel tingimustel ning ilma et oleks kaitstud konkurentsitingimusi, piirates keelatud turumoonutusi.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'instance de Quimper (Prantsusmaa) 14. veebruaril 2013 — CA Consumer Finance versus Francine Crouan, sündinud Weber; Tual Crouan

(Kohtuasi C-77/13)

(2013/C 123/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'instance de Quimper

Põhikohtuasja pooled

Hageja: CA Consumer Finance

Kostja: Francine Crouan, sündinud Weber; Tual Crouan

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiviga 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (¹) on vastuolus niisugune siseriikliku õiguse tõlgendus, mis kinnitab, et kehtivad on intressimäära ühepoolset muutmist käsitlevad krediidilepingute tingimused, mis jätavad juhul, kui lepingus ei ole kindlaks määratud mõjuvaid muutmispõhjuseid, laenuandja hinnata määra muutmise põhjendused ja selle arvutusviisi, kui need lepingutingimused vastavad normides ette nähtud sõnastusele ja kui laenuandja järgis õigusaktides ette nähtud nõudeid laenu- saaja teavitamise kohta lepingu täitmise käigus?

(¹) ELT L 95, lk 29.

20. veebruaril 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-86/13)

(2013/C 123/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall, D. Martin, J.-P. Keppenne)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 20. detsembri 2012. aasta otsus keelduda vastu võtmast komisjoni ettepanekut nõukogu määruse kohta, millega kohandatakse alates 1. juulist 2012 Euroopa Liidu ametnike ja muude teenistujate töötasusid ja pensione ning nimetatud töötasude ja pensionide suhtes kohaldata- vaid paranduskoefitsiente;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab oma hagi põhjendamiseks kolm väidet.

Esimese väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artikleid 64 ja 65 ning XI lisa artikleid 1, 3 ja 10, kuna olukorras, kus komisjon ei olnud XI lisa artikli 10 erandiklausli kohaldamise ettepanekut esitanud, oli nõukogu kohustatud enne 31. detsembrit 2012 vastu võtma XI lisa artikli 3 alusel komisjoni esitatud ettepaneku Euroopa Liidu ametnike ja muude teenistujate töötasude ja pensionide iga-aastase kohandamise kohta. Nõukogul puudub pädevus võtta vastu otsus, milles sisuliselt kohaldatakse artiklit 10 ilma komisjoni asjakohase ettepanekuta ja kaasamata parlamenti, kes on artikli 10 kohaselt kaasseadusandja.

Teise väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artiklit 64 ning XI lisa artikleid 1 ja 3, kuna nõukogu, olles selleks küll kohustatud, ei võtnud vastu töötasude ja pensionide suhtes kohaldatavaid uusi paranduskoefitsiente, mille komisjon välja pakkus, et tagada ametnike ja pensionäride võrdne kohtlemine, olenemata nende teenistus- või elukohast.